

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27412

гр. София, 14.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
закрито заседание на 14.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

като разгледа дело номер **406** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от „Булгартрансгаз“ ЕАД със седалище в [населено място], подадена чрез упълномощените процесуални представители юрк. Л. М. и юрк. В. И., срещу разрешение за строеж № 8 от 26.01.2022 г., издадено от главния архитект на район „Нови Искър“ на Столична община с искане за прогласяване на нищожността му. В открито съдебно заседание, проведено на 22.01.2025 г. съдът на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК е спрял производството по делото до приключване с влязъл в сила съдебен акт на адм. дело № 179/2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ). При извършена служебна проверка по движението на адм. дело № 179/2023 г. на АССГ съдът установи, че същото е приключило с влязло в сила на 10.07.2025 г. определение № 9036 от 15.03.2025 г., поради което основаниято за спиране на производството е отпаднало и същото следва да бъде възобновено на основание чл.230, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, като на основание чл.230, ал.3 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК следва да бъдат предприети следващите се процесуални действия, а именно:

След възобновяването на делото следва да се вземе предвид приетото с влязлото в сила определение № 9036 от 15.03.2025 г. по адм. дело № 179/2023 г. на АССГ, спорът по което настоящият състав е преценил като преюдициален спрямо предмета на спора по настоящото дело. С определение № 9036 от 15.03.2025 г. по адм. дело № 179/2023 г. АССГ на основание чл.159, т.4 от АПК е оставил без разглеждане жалбата на „Булгартрансгаз“ ЕАД срещу виза за проектиране № САГ21 – ГР00 – 184/4/ от 29.04.2021г., издадена от главния архитект на Столична община (СО), с която на основание чл.140, ал.3 и чл.12, ал.3 от ЗУТ и чл.2, ал.1, т.1 и чл.11, ал.1 от Наредба № 19 от 25.10.2012г. за строителство в земеделски земи без промяна на предназначението е допуснато инвестиционно проектиране на едноетажна селскостопанска постройка за съхранение на селскостопанска продукция и инвентар, в това число и помещение за обитаване с площ от 70 кв.м, намиращо се в поземлен имот (ПИ) идентификатор № 29430.4718.41 по кадастралната карта (КК) на [населено място], м. „с. Житен“, район „Нови Искър“ на СО, собственост на Л. Д. В. и С. И. В..

За да постанови това определение, АССГ е приел, че жалбоподателят не е от кръга на заинтересованите лица по чл.131, ал.2 от ЗУТ, за които е признато право на оспорване на визата за проектиране, тъй като към датата на издаването на оспорената виза не притежава съответни права, включително сервитутно право върху имота, предмет на визата. Посочил е, че такова право възниква по силата на чл.64 от ЗЕ при наличието на две кумулативни предпоставки, които към момента на издаване на визата не са били налице. Приел е, че по отношение на жалбоподателя сервитутното право е възникнало след 08.04.2022г., като то определя заинтересоваността му по отношение на бъдещи издавани актове, но не и по отношение на тези, които са вече издадени и влезли в сила. По тези съображения е приел, че за жалбоподателя не е налице правен интерес от оспорване на визата, оставил е без разглеждане жалбата му и е прекратил производството по делото.

Определение № 9036 от 15.03.2025 г. по адм. дело № 179/2023 г. на АССГ е оставено в сила с определение № 7721 от 10.07.2025 г. по адм. дело № 6445/2025 г. по описа на Върховния административен съд.

Настоящият състав на АССГ намира, че предвид така приетото с влязлото в сила определение, постановено по преюдициалния спрямо спора по настоящото дело спор следва да приеме, че жалбата, с която е сезиран е процесуално недопустима за разглеждане, поради липса на правен интерес.

Настоящият съдебен състав е сезиран с жалба от „Булгартрансгаз“ ЕАД срещу разрешение за строеж № 8 от 26.01.2022 г., издадено от главния архитект на район „Нови Искър“ на Столична община с искане за прогласяване на нищожността му. С обжалвания акт е допуснат строеж на „Селскостопанска постройка за съхранение на селскостопанска продукция и инвентар и помещение за обитаване“ в ПИ с идентификатор № 29430.4718.41 по кадастралната карта на [населено място], м. „с. Житен“, район „Нови Искър“ на СО по плана на [населено място], административен адрес: [населено място], м. „Падината“.

Актът, обявяването на чиято нищожност се иска е издаден въз основа на одобрени на 17.01.2022 г. от главния архитект на район „Нови Искър“ на Столична община (СО) инвестиционни проекти. Същият е предхождан от издадена от главния архитект на СО виза за проектиране № САГ21 – ГР00 – 184/4/ от 29.04.2021г., с която на основание чл.140, ал.3 и чл.12, ал.3 от ЗУТ и чл.2, ал.1, т.1 и чл.11, ал.1 от Наредба № 19 от 25.10.2012г. за строителство в земеделски земи без промяна на предназначението е допуснато инвестиционно проектиране на едноетажна селскостопанска постройка за съхранение на селскостопанска продукция и инвентар, в това число и помещение за обитаване с площ от 70 кв.м., намиращо се в ПИ идентификатор № 29430.4718.41 по КК на [населено място], м. „с. Житен“, район „Нови Искър“ на СО, собственост на Л. Д. В. и С. И. В..

Със заповед № РА50-6/06.01.2023 г. на главния архитект на СО визата за проектиране е отменена на основание чл.91, ал.1 от АПК. Заповедта е обжалвана и е образувано адм.дело № 2961/2023 г. на АССГ, с решение № 11281/09.07.2024 г. по което съдът е отменил заповед № РА50-6/06.01.2023 г. на главния архитект на СО. С решение № 13493/11.12.2024 г. на ВАС по адм. дело № 9763/2024 г. решението на АССГ е оставено в сила. За да остави в сила първоинстанционното решение, ВАС е приел, че към датата на издаване на Виза за проектиране № САГ21-ГР00-184-/4/29.04.2021 г. заинтересувани лица по смисъла на чл.131, ал.1 и ал.2 от ЗУТ са само собствениците на имот с идентификатор 29430.4718.41 по ККР Л. Д. В. и С. И. В.. Към 29.04.2021 г. „Булгартрансгаз“ ЕАД не е бил в кръга на заинтересуваните лица по чл.131, ал.1 и ал.2 от ЗУТ, тъй като сервитутното му право по отношение на имот с идентификатор 29430.4718.41 е възникнало на 08.04.2022 г. с внасяне на еднократно обезщетение, определено по реда на чл.210 и чл.211 от ЗУТ. При тези данни настоящият съдебен състав намира, че към датата на издаване на оспореното като

нищожно разрешение за строеж „Булгартрансгаз“ ЕАД не е притежавало качество заинтересувано лице по чл.131, ал.1 и ал.2, т.1-5 от ЗУТ. Според приложимия в случая чл.64, ал.4, т.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), за да възникне сервитут следва да са налице две кумулативни предпоставки: 1. влязъл в сила ПУП, с който се определя местоположението и размерът на сервитутната зона в засегнатите имоти; и 2. титулярът на сервитута да е изплатил или внесъл еднократно обезщетение, определено по реда на чл.210 и чл.211 от ЗУТ на разположение на собственика и на носителите на други вещни права върху засегнатия имот. Двете кумулативни предпоставки са били изпълнени спрямо „Булгартрансгаз“ ЕАД на 08.04.2022 г. Възникналото на 08.04.2022 г. сервитутно право в полза на „Булгартрансгаз“ ЕАД го определя като заинтересувано лице по чл.131, ал.1 от ЗУТ за последващи издадени актове за устройствено планиране за имот с идентификатор 29430.4718.41 по КККР, но не осигурява процесуална легитимация да оспори вече влязлото в сила разрешение за строеж с искане за обявяване на неговата нищожност.

По изложените съображения жалбата на „Булгартрансгаз“ ЕАД срещу разрешение за строеж № 8 от 26.01.2022 г., издадено от главния архитект на район „Нови Искър“ на Столична община с искане за прогласяване на неговата нищожност като недопустима следва да бъде оставена без разглеждане, а образуваното по нея производство да се прекрати.

При този изход на спора основателно е искането за разноси, направено от заинтересованите страни Л. Д. В. и С. И. В.. На основание чл.38 от ЗА на адв. М. В. С. следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер от 1250 лева за всеки от доверителите или общо 2500 лева предвид чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (ред. ДВ, бр. 14 от 2025 г.). Така определен размерът на адвокатския хонорар е справедлив и обоснован и същевременно зачита сложността на делото.

Водим от горното и на основание чл.230, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК и чл.159, т.4 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ВЪЗОБНОВЯВА производството по адм. дело № 406/2023 г. по описа на Административен съд – София град.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Булгартрансгаз“ ЕАД срещу разрешение за строеж № 8 от 26.01.2022 г., издадено от главния архитект на район „Нови Искър“ на Столична община с искане за прогласяване на нищожността му.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело № 406/2023 г. по описа на Административен съд - София град.

ОСЪЖДА „Булгартрансгаз“ ЕАД да заплати на адвокат М. В. С. адвокатско възнаграждение по чл.38 от Закона за адвокатурата в общ размер от 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Препис от определението на основание чл.138 от АПК да се изпрати на странит.

Съдия: